

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Είκοσι Τρία

Οι Άνδρες του Χλευασμού

Jeff Pippenger

2023-12-18

Η αδελφή White επεσήμανε ότι, όταν τα μεγάλα κτήρια της Νέας Υόρκης θα καταρρίπτονταν, θα εκκληρωνόταν η Αποκάλυψη, κεφάλαιο δεκαοκτώ, εδάφια ένα έως τρία.

Και μετά ταῦτα εἶδα ἄλλον ἄγγελον νὰ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα μεγάλην ἐξουσίαν· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Καὶ ἔκραξεν ἰσχυρῶς μὲ δυνατὴν φωνήν, λέγων· Ἔπεσε, ἔπεσε ἡ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγεινε κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς ἀκαθάρτου πνεύματος, καὶ κλωβὸς παντὸς ἀκαθάρτου καὶ μισητοῦ ὀρνέου. Διότι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ἔπιον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπόρνευσαν μετ' αὐτῆς, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτησαν ἀπὸ τὴν ἀφθονίαν τῆς τρυφῆς αὐτῆς. Ἀποκάλυψις 18:1–3.

Μέχρι τις 11 Σεπτεμβρίου 2001, οι «βασιλεῖς» τῆς γῆς εἶχαν ἤδη πορνεύσει μετὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας. Μετὰ τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον, ὁ Πρόεδρος Harry S. Truman, γιὰ πρώτη φορά, τὸ 1951, διώρισε πρεσβευτὴ στὸ Βατικανό. Ἡ ἀπόπειρά του νὰ διαμορφώσει πολιτικὴ σχέση μετὰ τὸ παπικὸ σύστημα ἀπερρίφθη κατηγορηματικῶς ἀπὸ τὸ Κογκρέσο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀλλὰ δὲν συνέβη τὸ ἴδιο ὅταν, δεκαετίες ἀργότερα, ὁ Πρόεδρος Ronald Reagan, τὸ 1984, διώρισε πρεσβευτὴ στὸ Βατικανό. Μέχρι τὸ 2001, ὅλα τὰ ἔθνη εἶχαν πορνεύσει μετὰ τὸ Βατικανὸ διὰ τῆς ἐδραιώσεως διπλωματικῆς σχέσεως μετὰ τὴν πόρνη τῆς Τύρου.

Ἔως τις 11 Σεπτεμβρίου 2001, ὅλα τὰ «ἔθνη» εἶχαν πει τὸν οἶνον τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς. Ὁ οἶνος τῆς Βαβυλῶνος ἀντιπροσωπεύει ὅλα τὰ ποικίλα ψεύδη ποὺ προβάλλονται ἀπὸ τὸν παπισμὸ, ἀλλὰ ἡ μία ἰδιαίτερη ποικιλία οἴνου ποὺ προσδιορίζεται σὲ αὐτὰ τὰ εδάφια εἶναι ὁ οἶνος τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς. Ὁ θυμὸς τοῦ παπισμοῦ εἶναι ὁ διωγμὸς ἐκείνων μετὰ τοὺς ὁποίους διαφωνεῖ. Ἐπιτελεῖ τὸν διωγμὸ αὐτὸν χρησιμοποιῶντας τὴν ἐξουσία τοῦ κράτους γιὰ νὰ ἐκτελεῖ τὸ ἀθέμιτο ἔργον του. Ὁ οἶνος τοῦ θυμοῦ αὐτῆς εἶναι ἡ ἰδιαίτερη φιάλη πλάνης τῆς, ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει τὴν πράξη τῆς χρησιμοποίησης τοῦ κράτους ἐναντίον ἐκείνων τοὺς ὁποίους θεωρεῖ αἰρετικούς.

Κατὰ τὴ χρονικὴ περίοδο ἀπὸ τις 11 Αυγούστου 1840 ἕως τις 22 Οκτωβρίου 1844, ὁ Μίλλερικὸς Αντβεντισμὸς, ὁ οποίος εἶχε κληθεῖ νὰ ἐξέλθει ἀπὸ τοὺς Σκοτεινοὺς Αἰῶνες καὶ εἶχε ἀποχωρισθεῖ ἀπὸ τις Προτεσταντικὲς ἐκκλησίες, οἱ ὁποῖες τότε ἔγιναν οἱ θυγατέρες τῆς Ῥώμης, ἔγινε τότε τὸ ἀληθινὸ Προτεσταντικὸ κέραν ἐπάνω στο νεοεμφανισθέν θηρίον τῆς γῆς. Ὁ Πέτρος προσδιορίζει τὰ χαρακτηριστικὰ ἐκείνων τῶν νεοεκλεγμένων ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ ὡς ἔθνος.

Σεῖς ὁμῶς εἰσθε γένος ἐκλεκτὸν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς τὸν ὁποῖον ἀπέκτησεν ὁ Θεός, διὰ νὰ ἐξαγγείλητε τὰς ἀρετὰς Ἐκείνου, ὅστις σας ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε δὲν ἦσθε λαός, τώρα δὲ εἰσθε λαὸς τοῦ Θεοῦ· οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχατε ἐλεηθῆ, τώρα δὲ ἐλεήθητε. 1 Πέτρου 2:9, 10.

Μέχρι την 11η Σεπτεμβρίου 2001, η Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας είχε ήδη, και μάλιστα επανειλημμένως, χρησιμοποιήσει την πολιτική δομή της κυβερνήσεως των Ηνωμένων Πολιτειών για να επιτεθεί εναντίον εκείνων τους οποίους θεωρούσε αιρετικούς. Πολύ πριν από το 2001, οι Αντβεντιστές είχαν ήδη πει από τον ιδιαίτερο οίνο της Βαβυλώνας, ο οποίος αντιπροσωπεύει τη χρήση της κρατικής εξουσίας για την επίθεση εναντίον εκείνων τους οποίους θεωρούσε αιρετικούς.

Ο Εφραΐμ αποτελεί σύμβολο της αποστασίας του Ιεροβοάμ και του βόρειου βασιλείου του Ισραήλ, και ο Ησαΐας αρχίζει το εικοστό όγδοο κεφάλαιο απευθυνόμενος στην Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας ως προς τους μεθύνοντες του Εφραΐμ.

Ουαί εις τὸν στέφανον τῆς ὑπερηφανίας, εἰς τοὺς μεθύοντας τοῦ Ἐφραΐμ, ὧν ἡ ἔνδοξος ὠραιότης εἶναι ἄνθος μαραινόμενον, οἵτινες εἶναι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν παχέων κοιλάδων τῶν νικημένων ὑπὸ τοῦ οἴνου! Ἴδου, ὁ Κύριος ἔχει ἓνα ἰσχυρὸν καὶ δυνατὸν, ὅστις, ὡς καταγιγίς χαλάζης καὶ θύελλα ὀλεθρεύουσα, ὡς πλημμύρα ὑδάτων κραταιῶν ὑπερχελιζόντων, θέλει καταρρίψει εἰς τὴν γῆν μετὰ χειρός. Ὁ στέφανος τῆς ὑπερηφανίας, οἱ μεθύοντες τοῦ Ἐφραΐμ, θέλει καταπατηθῆ ὑπὸ πόδας· καὶ ἡ ἔνδοξος ὠραιότης, ἣτις εἶναι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς παχέας κοιλάδος, θέλει εἶσθαι ἄνθος μαραινόμενον, καὶ ὡς ὁ πρόωρος καρπὸς πρὸ τοῦ θέρους· τὸν ὁποῖον, ὅταν ἴδῃ ὁ θεωρῶν, ἐνῶ ἔτι εἶναι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, κατατρώγει αὐτόν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει εἶσθαι στέφανος δόξης καὶ διάδημα ὠραιότητος εἰς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ πνεῦμα κρίσεως εἰς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ βήματος τῆς κρίσεως, καὶ ἰσχύς εἰς τοὺς ἀποκρούοντας τὴν μάχην εἰς τὴν πύλην. Ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἐπλανήθησαν διὰ τοῦ οἴνου, καὶ διὰ τοῦ σίκερα ἐξέκλιναν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ· ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ προφήτης ἐπλανήθησαν διὰ τοῦ σίκερα, κατεπόθησαν ὑπὸ τοῦ οἴνου, ἐξέκλιναν διὰ τοῦ σίκερα· πλανῶνται ἐν ὁράσει, προσκόπτουν ἐν κρίσει. Διότι πᾶσαι αἱ τράπεζαι εἶναι πλήρεις ἐξ ἐμέτου καὶ ἀκαθαρσίας, ὥστε δὲν ὑπάρχει τόπος καθαρός. Ἡσαΐας 28:1–8.

Το τρίτο Ουαί ἐφθασε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, καὶ ἦλθε ἐπάνω στο «στέμμα», που αντιπροσωπεύει τὴν ηγεσία τῶν «μεθυσμένων τοῦ Εφραΐμ». Δὲν ἐπετέθη στα κεντρικὰ γραφεῖα τῆς ἐκκλησίας στο Μέριλαντ με ἓνα αεροπλάνο γεμάτο καύσιμα, ἀλλὰ κατέδειξε τὴν ἀδυναμία τους νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι ἡ ἔλευση τοῦ Ἰσλάμ, τοῦ τρίτου Ουαί, ἦταν ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀγγέλματος τῆς ὀψιμης βροχῆς τοῦ τρίτου ἀγγέλου. Ἡ ἀρχὴ ἀκριβῶς τοῦ μηνύματος καὶ τοῦ ἔργου που ομολογοῦν ὅτι ἀνεγέρθησαν γιὰ νὰ κηρύξουν. Προσδιορίζονται ὄχι μόνον ὡς τὸ στέμμα, τὸ ὁποῖο ἀντιπροσωπεύει τὴν ηγεσία, ἀλλὰ καὶ ὡς τὸ «στέμμα τῆς ὑπερηφανίας», ταυτοποιώντας ἔτσι μίᾳ ἀπὸ τὶς δύο τάξεις προσκυνητῶν που παρήχθη καὶ παράγεται στὴ διαμάχη τοῦ δευτέρου κεφαλαίου τοῦ Αββακούμ. Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, οἱ σκοποὶ τοῦ Αββακούμ ἔλαβαν τὶς θέσεις τους στὴ μάχη στὴν πύλη.

Οἱ πύλες τῆς Ἱερουσαλήμ εἶναι ὁ τόπος ὅπου διεξαγόταν ἡ συναλλαγὴ τοῦ λαοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἡ μάχη στὶς πύλες παριστάνει τὴ «συζήτηση» τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου τοῦ Ησαΐα, ἡ ὁποία ἀρχισε κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου (τὴν ἡμέρα τοῦ Ἰσλάμ). Οἱ δύο τάξεις τῶν προσκυνητῶν τοῦ Αββακούμ στο χωρίο παριστάνονται ἀπὸ δύο στέμματα. Οἱ μέθυσοι τοῦ Εφραΐμ, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἤδη ἕως ἐκεῖνο τὸ σημεῖο χρησιμοποιήσει τὴν ἐξουσία τοῦ κράτους γιὰ νὰ ἐπικρατήσουν στα ἐπιχειρήματά τους ἐναντίον ἐκείνων που εἶχαν θεωρήσει ὡς ἀιρετικούς,

αντιπαραβάλλονται προς το στέμμα του Κυρίου των δυνάμεων. Όταν ο Χριστός παριστάνεται ως ο Κύριος των δυνάμεων, τούτο συμβολίζει το έργο Του ως αρχηγού του στρατεύματός Του. Η μάχη στην πύλη είναι ο πόλεμος που παριστάνεται από τη διαμάχη περί αληθούς και ψευδούς θεολογίας.

Δεν είναι μόνον η ηγεσία της Γενικής Συνδιάσκεψης που παριστάνεται ως οι μεθύοντες του Εφραΐμ, αλλά και οι ιερείς (η ποιμαντική διακονία) και οι προφήτες (οι θεολόγοι και οι παιδαγωγοί) έχουν εκτραπεί εξαιτίας του δυνατού ποτού. Όπως λέγει ο Ησαΐας στα εναρκτήρια εδάφια της προφητείας του, πρόκειται για ολόκληρη την εκκλησία.

Όρασις Ἡσαΐου υἱοῦ Ἀμώς, ἣν εἶδε περὶ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ ἐν ταῖς ἡμέραις Ὀζίου, Ἰωάθαμ, Ἄχαζ καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων Ἰούδα. Ἄκουε, οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου, γῆ· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε· Ἐγὼ ἀνέθρεψα καὶ ὕψωσα τέκνα, καὶ αὐτὰ ἀπεστάτησαν ἀπ’ ἐμοῦ. Ὁ βοῦς γνωρίζει τὸν κτήτορα αὐτοῦ, καὶ ὁ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰσραὴλ δὲν γνωρίζει, ὁ λαὸς μου δὲν νοεῖ. Οὐαί, ἔθνος ἀμαρτωλόν, λαὸς βεβαρυμμένος ἀπὸ ἀνομίαν, σπέρμα κακοποιῶν, τέκνα διεφθαρμένα· ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον, παρώργισαν τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπεμακρύνθησαν ὀπίσω. Διὰ τί νὰ πληγῆτε πλέον; θέλετε προσθέσει ἀποστασίαν εἰς ἀποστασίαν· πᾶσα ἡ κεφαλὴ εἶναι ἄρρωστος, καὶ πᾶσα ἡ καρδιά ἀσθενής. Ἡσαΐας 1:1–5.

Το αμαρτωλό έθνος είναι άρρωστο και έχει υπερβεί τον καιρό κατά τον οποίο θα μπορούσε να δοθεί οποιοδήποτε θεραπευτικό μέσο που θα άλλαζε την καρδιά και τον νου του. Ο Ησαΐας επισημαίνει ότι οι μέθυσοι έχουν εκτραπεί από την οδό, και η οδός αυτή προσδιορίζεται από τον Ιερεμία ως οι «αρχαίοι τρίβου». Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, η όψιμη βροχή άρχισε να πέφτει, και ο Ιερεμίας επισημαίνει ότι όταν περπατούμε στις αρχαίες τρίβους, δηλαδή στην «οδό» από την οποία οι μέθυσοι έχουν εκτραπεί, τότε βρίσκουμε την ανάπαυση της όψιμης βροχής.

Οὕτω λέγει Κύριος· Στάθητε ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε περὶ τῶν παλαιῶν τριβῶν, ποία εἶναι ἡ ἀγαθὴ ὁδός, καὶ πορευέσθε ἐν αὐτῇ, καὶ θέλετε εὐρεῖ ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ἄλλ’ εἶπον· Δὲν θέλομεν πορευθῆ ἐν αὐτῇ. Καὶ ἔστησα ἐφ’ ὑμᾶς σκοποὺς λέγων· Ἀκούσατε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος. Ἄλλ’ εἶπον· Δὲν θέλομεν ἀκούσει. Διὰ τοῦτο ἀκούσατε, ἔθνη, καὶ γνῶθι, ὃ συναγωγὴ, τί εἶναι ἐν αὐτοῖς. Ἄκουε, ὃ γῆ· ἰδοὺ, ἐγὼ φέρω κακὸν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον, τὸν καρπὸν τῶν διαλογισμῶν αὐτῶν, διότι δὲν ἤκουσαν εἰς τοὺς λόγους μου, οὔτε εἰς τὸν νόμον μου, ἀλλὰ ἀπέρριψαν αὐτόν. Ἱερεμίας 6:16–19.

Οι μεθύοντες του Εφραΐμ είναι εκτραμμένοι κατά την 11η Σεπτεμβρίου 2001 και έχουν στραφεί «εις τα οπίσω», από το 1863, όταν εγκαινίασαν τη διαδικασία της απορρίψεως των «παλαιών τριβών». Μέσα στις «παλαιές τρίβους» βρίσκεται η ανάπαυση και η αναψυχή της όψιμης βροχής, και εκείνη η βροχή άρχισε ακριβώς κατά τον χρόνο που εκφωνήθηκε εναντίον τους το «Ουαί». Το τρίτο «Ουαί» του Ισλάμ ήταν αδιάκριτο για το στέμμα της υπερηφανίας του Εφραΐμ, διότι είχαν προοδευτικώς απορρίψει τις θεμελιώδεις αλήθειες που προσδιορίζουν τον ρόλο του Ισλάμ στην προφητεία. Ο Ιερεμίας προσδιορίζει ότι κατά τον καιρό εκείνο ο Κύριος ανέστησε φύλακες, οι οποίοι είναι οι φύλακες του Αββακούμ, και αυτοί διακήρυξαν προς τους μεθύοντα του Εφραΐμ, στη μάχη εν ταις πύλαις, ότι είχαν ανάγκη να προσέξουν εις τον ήχο της σάλπιγγος. Το τρίτο «Ουαί» που έφθασε κατά την 11η Σεπτεμβρίου 2001 ήταν η εβδόμη Σάλπιγγα.

Ο Ησαΐας επισημαίνει ότι «παρεξέκλιναν εξαιτίας του σίκερα· πλανώνται εν οράσει, παραπαίουσιν εν κρίσει. Διότι πάσαι αι τράπεζαι είναι πλήρεις εμέτου και ακαθαρσίας, ώστε να μη υπάρξει τόπος καθαρός». Η παραπονημένη τράπεζα, η οποία εισήχθη το 1863, και η οποία αφαίρεσε τα «επτά καιρούς» και απαιτούσε να τη συνοδεύει επεξηγηματικό φυλλάδιο, αντιπροσωπεύει το αντίγραφο των δύο ιερών τραπεζών του Αββακούμ· όμως αι παραπονημένοι «τράπεζαι» που εχρησιμοποίησαν οι μεθύοντες είναι πλήρεις εμέτου, και αυτοί πλανώνται εν οράσει. Οι φύλακες του Αββακούμ και του Ιερεμία έλαβον την εντολή, εν τη διαμάχη περί της μεθοδολογίας, να γράψουν την «όρασιν» επάνω εις «τράπεζας»· αλλ' αι παραπονημένοι τράπεζαι του μεθύοντος παρουσιάζουν πεπλανημένην όρασιν.

Όπου δεν υπάρχει όραμα, ο λαός αφανίζεται· αλλά εκείνος που τηρεί τον νόμο, μακάριος είναι. Παροιμίες 29:18.

Οι μέθυσοι του Εφραΐμ έχουν απορρίψει τον νόμο του Θεού, αλλά το πλαίσιο της «διαμάχης», της μάχης της πύλης, είναι ο προφητικός νόμος του Θεού, όπως εκπροσωπείται από τη μεθοδολογία που εδραιώθηκε στο κίνημα του πρώτου και του τρίτου αγγέλου. Αφού ο Ησαΐας θέτει το πλαίσιο στα πρώτα οκτώ εδάφια του εικοστού ογδού κεφαλαίου, κατόπιν προσδιορίζει τη μεθοδολογία που αποτελεί την όψιμη βροχή και προσδιορίζει ειδικώς τους μεθύσους ως τους «χλευαστάς άνδρας, τους άρχοντας» «εν Ιερουσαλήμ».

Τίνα θέλει διδάξει γνώσιν; και τίνα θέλει κάμει να εννοήσει διδασκαλίαν; εκείνους που απογαλακτίσθησαν από το γάλα και απεσπάσθησαν από τους μαστούς. Διότι προστάγμα επί προστάγματος πρέπει να είναι, προστάγμα επί προστάγματος· γραμμή επί γραμμής, γραμμή επί γραμμής· εδώ ολίγον, και εκεί ολίγον· επειδή με τραυλίζοντα χείλη και με άλλην γλώσσαν θέλει λαλήσει προς τούτον τον λαόν. Προς τον οποίον είπε, Τούτο είναι η ανάπαυσις, με την οποίαν δύνασθε να αναπαύσετε τον κεκοπιασμένον· και τούτο είναι η αναψυχή· αλλ' αυτοί δεν ηθέλησαν να ακούσουν. Αλλά ο λόγος του Κυρίου ήτο προς αυτούς προστάγμα επί προστάγματος, προστάγμα επί προστάγματος· γραμμή επί γραμμής, γραμμή επί γραμμής· εδώ ολίγον, και εκεί ολίγον· διά να υπάγουν, και να πέσουν προς τα οπίσω, και να συντριφθούν, και να παγιδευθούν, και να συλληφθούν. Διά τούτο ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, άνδρες εμπαικται, οι άρχοντες του λαού τούτου, ο οποίος είναι εν Ιερουσαλήμ. Επειδή είπατε, Κάμαμεν συνθήκην με τον θάνατον, και με τον άδην είμεθα εις συμφωνίαν· όταν η κατακλύζουσα μάλιστα διέλθη, δεν θέλει έλθει εις ημάς· διότι εκάμαμεν το ψεύδος καταφύγιόν μας, και υπό το ψεύδος εκρυφθήκαμεν· διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, Ιδού, εγώ θέτω εν Σιών θεμέλιον, λίθον, λίθον δεδοκιμασμένον, ακρογωνιαίον, πολύτιμον, θεμέλιον ασφαλές· ο πιστεύων δεν θέλει σπεύσει. Και την κρίσιν θέλω θέσει εις τον κανόνα, και την δικαιοσύνην εις την στάθμην· και το χάλαζα θέλει σαρώσει το καταφύγιον του ψεύδους, και τα ύδατα θέλουσι κατακλύσει το κρυπτήριον. Και η συνθήκη σας με τον θάνατον θέλει ακυρωθή, και η συμφωνία σας με τον άδην δεν θέλει σταθή· όταν η κατακλύζουσα μάλιστα διέλθη, τότε θέλετε καταπατηθή υπ' αυτής. Ησαΐας 28:9-18.

Η «συζήτηση» εδώ ορίζεται με τους εξής όρους: «τίνα θέλει διδάξει γνώσιν; και τίνα θέλει κάμει να εννοήσει διδασκαλίαν;» Το «τίνα» απευθύνεται στους δυνητικούς μαθητές, αλλά το θέμα αφορά την κατανόηση της διδασκαλίας, η οποία είναι γνώση. Όταν το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίζεται, επέρχεται αύξηση της γνώσεως, η οποία αντιπροσωπεύει αυξημένη κατανόηση

των αληθειών του Λόγου του Θεού. Η λέξη «διδασκαλία» σημαίνει ένα σύνολο πεποιθήσεων, αρχών, διδασκαλιών ή κανόνων που συγκροτούν ένα ιδιαίτερο σύστημα σκέψης ή ένα σώμα γνώσεως. Για να κατανοήσει κανείς τις βιβλικές «διδασκαλίες», απαιτείται μια βιβλική μεθοδολογία για τη διαμόρφωση του σώματος της γνώσεως.

Η μεθοδολογία προσδιορίζεται ως εξής: «προσταγή επί προσταγήν, προσταγή επί προσταγήν· γραμμὴν ἐπὶ γραμμὴν, γραμμὴν ἐπὶ γραμμὴν· ἐδῶ ὀλίγον, καὶ ἐκεῖ ὀλίγον». Η μεθοδολογία που προσδιόρισε την 11η Σεπτεμβρίου 2001 ως την ἑλευση του τρίτου «Οὐαί» θεμελιώνεται στη συνένωση της προφητικής γραμμής του πρώτου «Οὐαί» με την προφητική γραμμὴ του δευτέρου «Οὐαί», πράγμα το οποίο παρέχει δύο μάρτυρες της γραμμής του τρίτου «Οὐαί». Αυτή η μεθοδολογία είναι η δοκιμασία της «διαμάχης» που παράγει δύο τάξεις προσκυνητῶν, διότι «ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἦτο πρὸς αὐτοὺς προσταγή ἐπὶ προσταγήν, προσταγή ἐπὶ προσταγήν· γραμμὴ ἐπὶ γραμμὴν, γραμμὴ ἐπὶ γραμμὴν· ἐδῶ ὀλίγον, καὶ ἐκεῖ ὀλίγον· διὰ να ὑπάγωσι, καὶ να πέσωσιν ὀπίσω, καὶ να συντριφῶσι, καὶ να παγιδευθῶσι, καὶ να συλληφθῶσι».

Τα πέντε προσκόμματα των χλευαστῶν ἀνδρῶν που κυβερνοῦν την Ιερουσαλήμ αντιπροσωπεύουν τις πέντε μωρές παρθένες. Η μεθοδολογία είναι σαφῶς μία δοκιμασία, διότι οι μέθυσοι του Εφραΐμ ἀπέρριψαν τις αρχαίες οδοὺς του Ιερεμίας, ἀρνήθηκαν να ακούσουν την προειδοποίηση της σάλπιγγας των φυλάκων, παρήγαγαν κίβδηλες τράπεζες και ἔκαναν διαθήκη με τον θάνατο· την ἴδια ακριβῶς στιγμή που ἐκεῖνοι οι οποίοι ἔφεραν το στέμμα του Κυρίου των δυνάμεων στη μάχη της πύλης συνήπταν διαθήκη ζωής.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, ἡ ὄψιμη βροχή, ἡ οποία είναι ἡ ἀνάπαυση και ἡ ἀναψυχή, ἄρχισε να πέφτει, και ἄρχισε ἡ σφράγιση των εκατῶν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Τότε ἄρχισε μία διαμάχη περὶ της μεθοδολογίας των μεθυσμένων του Εφραΐμ και της μεθοδολογίας που ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τον ἀγγελιοφόρο Ηλία. «Πολλοί» θα πέσουν μαζί με τους μεθυσμένους, ἀλλὰ οι ὀλίγοι που θα ἐκλεγούν είναι ἐκεῖνοι που προσμένουν τον Κύριο.

Διότι ὁ Κύριος μού ἐλάλησε οὕτω με ἰσχυράν χεῖρα, και με ἐδίδαξεν να μη περιπατῶ εἰς την ὁδὸν τούτου του λαοῦ, λέγων· Μη εἴπητε, Συνωμοσία, περὶ πάντων ἐκείνων περὶ των οποίων ὁ λαός οὗτος θέλει εἰπεῖ, Συνωμοσία· και μη φοβηθῆτε τον φόβον αὐτῶν, μηδὲ ταραχθῆτε. Τον Κύριον των δυνάμεων, αὐτὸν ἀγιάσατε· και αὐτός ας εἶναι ὁ φόβος σας, και αὐτός ας εἶναι ὁ τρόμος σας. Και αὐτός θέλει εἰσθαι εἰς ἀγίασμα· ἀλλὰ και εἰς λίθον προσκόμματος και εἰς πέτραν σκανδάλου εἰς ἀμφοτέρους τους οἴκους του Ισραήλ, εἰς παγίδα και εἰς βρόχον εἰς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ. Και πολλοὶ ἐξ αὐτῶν θέλουσι προσκόψει και πέσει και συντριφθῆ και παγιδευθῆ και συλληφθῆ. Δέσον την μαρτυρίαν, σφράγισον τον νόμον μεταξύ των μαθητῶν μου. Και ἐγὼ θέλω περιμένει τον Κύριον, τον ἀποκρύπτοντα το πρόσωπόν αὐτοῦ ἀπὸ του οἴκου Ιακώβ, και θέλω ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Ησαΐας 8:8–17.

Με πάσαν βεβαιότητα ὁ Ησαΐας συμφωνεῖ με τα ἴδια του τα λόγια· επομένως, οι πολλοὶ που πίπτουν στο εικοστό ὄγδοο κεφάλαιο είναι οι ἴδιοι που πίπτουν στο ὄγδοο κεφάλαιο. Στο ὄγδοο κεφάλαιο διαπιστώνουμε ὅτι ἡ πτώση τους λαμβάνει χώρα στον καιρὸ της σφραγίσεως, ὁ οποίος ἄρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Η προειδοποίηση του ογδόου κεφαλαίου είναι να μη βαδίζει κανείς στην «οδὸ» αὐτοῦ του λαοῦ, διότι είναι ἐκεῖνοι που ἀρνήθηκαν να βαδίσουν στην οδὸ του Ιερεμίας περὶ των ἀρχαίων τριβῶν, ὅπου βρίσκεται το μήνυμα της ὄψιμης βροχής. Ἐκεῖνοι που

πίπτουν στο όγδοο κεφάλαιο είναι όσοι εμπιστεύονται τη συνομοσπονδία, η οποία αντιπροσωπεύει τον ιδιαίτερο οίνο της Βαβυλώνας, που συμβολίζει μια συνομοσπονδία εκκλησίας και κράτους με σκοπό να εναντιωθούν σε εκείνους που θεωρούνται αιρετικοί. Εκείνο που τους κάνει να προσκόπουν στο όγδοο κεφάλαιο είναι ο λίθος του προσκόμματος, ο οποίος αντιπροσωπεύει την πρώτη απόρριψη της θεμελιώδους αλήθειας το 1863, τα «επτά καιροί» του Λευιτικού εικοστού έκτου, τα οποία απορρίφθηκαν από τους «οικοδόμους» το 1863. Με εκείνη την απόρριψη επέστρεψαν στην αποστατική προτεσταντική μεθοδολογία, προκειμένου να απορρίψουν το μήνυμα που δόθηκε από αγγέλους στον William Miller.

Στο εικοστό όγδοο κεφάλαιο, η απόρριψη του λίθου επιφέρει την κρίση της υπερχειλίζουσας μάστιγας, η οποία αποτελεί το βιβλικό σύμβολο του χαράγματος του θηρίου, που αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες και έπειτα κατακλύζει ολόκληρο τον κόσμο. Κατά τον νόμο της Κυριακής, η διαθήκη που έχει συνάψει η Εκκλησία των Αντβεντιστών με τον «θάνατο» και τον «άδη» θα σαρωθεί. Καθώς θα σαρωθεί η διαθήκη των μεθυσμένων του Εφραΐμ με τον θάνατο, το «καταφύγιο του ψεύδους» τους θα αφαιρεθεί. Το «καταφύγιο του ψεύδους» παριστάνεται από τον απόστολο Παύλο ως το ψεύδος που επιφέρει ισχυρή πλάνη, και η ισχυρή πλάνη που εκχέεται επάνω στους χλευαστές άνδρες που άρχουν στην Ιερουσαλήμ είναι ανταπόκριση στο μίσος τους προς την αλήθεια.

εκείνον, του οποίου η παρουσία είναι κατ' ενέργειαν του Σατανά με κάθε δύναμη και σημεία και τέρατα ψεύδους, και με κάθε απάτη της αδικίας μεταξύ εκείνων που απολλύονται, επειδή δεν δέχθηκαν την αγάπη της αλήθειας, ώστε να σωθούν. Και γι' αυτό ο Θεός θα στείλει σ' αυτούς ενέργεια πλάνης, ώστε να πιστέψουν το ψεύδος, για να κατακριθούν όλοι όσοι δεν πίστευσαν την αλήθεια, αλλά ευαρεστήθηκαν στην αδικία. Εμείς όμως οφείλουμε πάντοτε να ευχαριστούμε τον Θεό για σας, αδελφοί αγαπημένοι από τον Κύριο, επειδή ο Θεός από την αρχή σας εξέλεξε για σωτηρία διά του αγιασμού του Πνεύματος και της πίστεως της αλήθειας· στο οποίο σας κάλεσε διά του ευαγγελίου μας, για την απόκτηση της δόξας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Άρα λοιπόν, αδελφοί, στέκεστε σταθεροί και κρατείτε τις παραδόσεις που διδαχθήκατε, είτε διά λόγου είτε διά της επιστολής μας. Β' Θεσσαλονικείς 2:9-15.

Το «καταφύγιο του ψεύδους», το οποίο παρήγαγε την «ισχυράν πλάνην», επιφέρει τελικώς την τιμωρία του επικείμενου νόμου της Κυριακής. Ο απόστολος Παύλος προσδιορίζει την τάξη εκείνη που δεν αγαπά την αλήθεια, καθώς και μια τάξη που αγιάζεται δια της αληθείας, αναφερόμενος κατ' αυτόν τον τρόπο στις δύο τάξεις της διαμάχης του δεύτερου κεφαλαίου του Αββακούμ. Στο εικοστό ένατο κεφάλαιο, ο Ησαΐας αρχίζει διπλασιάζοντας τη λέξη Αριήλ, η οποία είναι ένα άλλο όνομα της Ιερουσαλήμ.

Οὐαὶ εἰς τὸν Ἀριήλ, τὸν Ἀριήλ, τὴν πόλιν ὅπου κατώκησεν ὁ Δαβίδ! Προσθέσατε ἔτος εἰς ἔτος· ἄς θυσιάσωσι θυσίας. Ἡσαΐας 29:1.

Ο συμβολικός διπλασιασμός του «Αριήλ» (της πόλεως της Ιερουσαλήμ) καταδικάζεται εκ νέου με ένα «αλλοίμονον». Η θανάτωση θυσιών «από έτος εις έτος» αντιπροσωπεύει την προοδευτική αποστασία που άρχισε το 1863. Τα ακόλουθα εδάφια σκιαγραφούν την κρίση που θα λάβει χώρα επί της Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας κατά την περίοδο της κρίσεως του νόμου της Κυριακής. Στο εδάφιο εννέα προσδιορίζεται ένα «θαύμα», το οποίο τονίζει τη διαμάχη

περί μεθοδολογίας, ενώ συγχρόνως προσδιορίζει την αποστατική κατάσταση του Αντβεντισμού ως στοιχείο του αγγέλματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου, το οποίο επίσης συνδέεται με τον δεύτερο άγγελο, όπως παριστάνεται από τον διπλασιασμό του «Αριήλ» στο πρώτο εδάφιο.

Απορήσατε και θαυμάσατε· αναβοήσατε και κράξατε· είναι μεθυσμένοι, αλλ' όχι από οίνο· κλονίζονται, αλλ' όχι από σίκερα. Διότι ο Κύριος εξέχεεν επάνω σας πνεύμα βαθέος ύπνου, και έκλεισε τους οφθαλμούς σας· τους προφήτας και τους άρχοντές σας, τους βλέποντας, εκάλυψε. Και πάσα η όρασις έγινε εις εσάς ως οι λόγοι βιβλίου εσφραγισμένου, το οποίον δίδουν εις έναν που γνωρίζει γράμματα, λέγοντες, Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος λέγει, Δεν δύναμαι, διότι είναι εσφραγισμένο· και το βιβλίον δίδεται εις έναν που δεν γνωρίζει γράμματα, λέγοντες, Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος λέγει, Δεν γνωρίζω γράμματα. Διά τούτο είπε ο Κύριος, Επειδή ο λαός ούτος με πλησιάζει με το στόμα αυτού, και με τα χείλη αυτού με τιμά, αλλ' απεμάκρυνε την καρδίαν αυτού απ' εμού, και ο φόβος αυτών προς εμέ είναι διδαγμένος διά προστάγματος ανθρώπων· διά τούτο, ιδού, εγώ θέλω προχωρήσει να κάμω θαυμαστόν έργον μεταξύ του λαού τούτου, έργον θαυμαστόν και τεράστιον· διότι η σοφία των σοφών αυτού θέλει απολεσθή, και η σύνεσις των συνετών αυτού θέλει κρυβή. Ησαΐας 29:9-14.

Στη «διαμάχη» που καταγράφηκε στο εικοστό έβδομο κεφάλαιο και αντιπροσωπεύει την αντιπαράθεση της αληθινής μεθοδολογίας έναντι της ψευδούς μεθοδολογίας, η μέθη των χλευαστών ανδρών που κυβερνούν την Ιερουσαλήμ ταυτοποιείται ως τύφλωση που εμποδίζει την ηγεσία του Αντβεντισμού να κατανοήσει το βιβλίο που είναι σφραγισμένο. Τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκάλυψης είναι το αυτό βιβλίο, και το μέρος του βιβλίου που αποσφραγίζεται ακριβώς πριν κλείσει η δοκιμασία είναι η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού. Περιλαμβάνει το αίνιγμα του «ογδόου όντος εκ των επτά». Παριστάνεται από το «μυστικό» που δόθηκε στον Δανιήλ να κατανοήσει στο δεύτερο κεφάλαιο. Είναι η «κρυμμένη ιστορία» των Επτά Βροντών. Είναι το μήνυμα του Ισλάμ της τρίτης «Ουαί», και το μήνυμα της «Κραυγής του Μεσονυκτίου».

Το ενιαίο βιβλίο του Δανιήλ και της Αποκάλυψης δίδεται σε εκείνους που παριστάνονται από το Συνέδριο κατά τον καιρό του Χριστού, οι οποίοι συμβολίζουν ένα σύστημα ηγεσίας που ομολογεί ότι διαφυλάττει και υπερασπίζεται την αλήθεια του Θεού, αλλά τελικώς συμμετέχει στη σταύρωση της Αλήθειας. Το σύστημα που προτυπώνεται από το Συνέδριο είναι οι χλευαστές άνδρες που κυβερνούν την Ιερουσαλήμ. Σε αυτούς δίδεται το βιβλίο που είναι σφραγισμένο, και η επίσημη, μορφωμένη και λόγια απόκρισή τους ως προς το τι σημαίνει το βιβλίο είναι ότι δεν δύνανται να το αναγνώσουν, διότι είναι σφραγισμένο. Έπειτα το ποιόνιο, που έχει εκπαιδευθεί να ακολουθεί μόνον εκείνους που έχουν τεθεί χωριστά ως ηγέτες, λαμβάνει το ίδιο βιβλίο, και η απόκρισή του είναι ότι θα το κατανοήσει μόνον εάν οι χλευαστές άνδρες που κυβερνούν την Ιερουσαλήμ, το Συνέδριο των εσχάτων ημερών, του πουν τι σημαίνει.

Η μεθοδολογία που δόθηκε στον William Miller, και κατόπιν στο Future for America, είναι ένας δείκτης προφητικής ιστορίας. Είναι ένας δείκτης που προσδιορίζει ένα δοκιμαστικό ζήτημα ζωής και θανάτου. Χωρίς τη σωστή μεθοδολογία, το μήνυμα της όψιμης βροχής είναι «ως οι λόγοι βιβλίου εσφραγισμένου». Χωρίς το μήνυμα της όψιμης βροχής, η εμπειρία που παράγεται από το μήνυμα είναι αδύνατον να αποκτηθεί. Αυτή η μεθοδολογία είναι η διαδικασία του να παρατίθεται

προφητική γραμμή επί προφητική γραμμή, από εδώ στην Αγία Γραφή και από εκεί στην Αγία Γραφή. Η διαμάχη περί της μεθοδολογίας άρχισε όταν το πρώτο μήνυμα ενδυναμώθηκε, τόσο στην αρχική όσο και στην τελική ιστορία των εσχάτων ημερών.

Στην αρχική ιστορία του Μιλλεριτικού κινήματος, η διαμάχη άρχισε στις 11 Αυγούστου 1840 και επαναλήφθηκε στο τέλος εκείνης της ιστορίας, κατά τη χρονική περίοδο κατά την οποία το Φιλαδελφικό Μιλλεριτικό κίνημα μεταβαλλόταν στο Λαοδικειακό Μιλλεριτικό κίνημα. Η διαμάχη άρχισε πάλι στην ιστορία του Λαοδικειακού κινήματος του τρίτου αγγέλου στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, και επαναλαμβάνεται στο τέλος εκείνου του κινήματος, όταν το Λαοδικειακό κίνημα του τρίτου αγγέλου μεταβαίνει στο Φιλαδελφικό κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Στην αρχική δοκιμασία των Μιλλεριτών και στην τελική δοκιμασία των Μιλλεριτών, η δοκιμασία παραστάθηκε διά της μεθοδολογίας του αγγελιοφόρου Ηλία. Ο Ιησούς, ως το Άλφα και το Ωμέγα, πάντοτε απεικονίζει το τέλος διά της αρχής.

Τη μεθοδολογία του «ἐπί γραμμὴν ἐπί γραμμῆς» θὰ ἐφαρμόσουμε τώρα, καθὼς στρεφόμαστε στὴν ἐξέταση τῶν κεφαλαίων τέσσερα καὶ πέντε τοῦ Δανιὴλ στὸ ἐπόμενο ἄρθρο.

«Κανείς δεν έχει αληθινό μήνυμα που να καθορίζει τον χρόνο κατά τον οποίο ο Χριστός πρόκειται να έλθει ή να μην έλθει. Να είστε βέβαιοι ότι ο Θεός δεν δίνει σε κανέναν εξουσία να λέγει ότι ο Χριστός αναβάλλει την έλευσή Του πέντε χρόνια, δέκα χρόνια ή είκοσι χρόνια. “Γίνεσθε λοιπόν και σεις έτοιμοι· διότι καθ’ ην ώραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου” (Matthew 24:44). Αυτό είναι το μήνυμά μας, το ίδιο ακριβώς μήνυμα που οι τρεις άγγελοι, πετόμενοι στο μέσον του ουρανού, διακηρύττουν. Το έργο που πρέπει να γίνει τώρα είναι να ηγήσει αυτό το τελευταίο μήνυμα ελέους προς έναν πεπτωκότα κόσμο. Μια νέα ζωή έρχεται από τον ουρανό και καταλαμβάνει όλον τον λαό του Θεού. Αλλά θα έλθουν διαιρέσεις μέσα στην εκκλησία. Δύο παρατάξεις θα διαμορφωθούν. Ο σίτος και τα ζιζάνια αυξάνονται μαζί έως τον θερισμό.

Το έργον θα βαθιάνη και θα γίνεται ολοέν σπουδαιότερον έως αυτό το τέλος του χρόνου. Και πάντες όσοι είναι συνεργοί του Θεού θα αγωνίζονται μετά πάσης σπουδής διά την πίστιν την άπαξ παραδοθείσαν εις τους αγίους. Δεν θα αποστραφούν από το παρόν μήνυμα, το οποίον ήδη φωτίζει την γην με την δόξαν αυτού. Τίποτε δεν είναι άξιον αγώνος παρά μόνον η δόξα του Θεού. Ο μόνος βράχος που θα σταθή είναι ο Βράχος των Αιώνων. Η αλήθεια καθώς είναι εν τω Ιησού είναι το καταφύγιον εν ταις ημέραις ταύταις της πλάνης...

«Η προφητεία εκπληρωνόταν, γραμμή επί γραμμής. Όσο πιο σταθερά στεκόμαστε κάτω από τη σημαία του αγγέλματος του τρίτου αγγέλου, τόσο σαφέστερα θα κατανοούμε την προφητεία του Δανιήλ· διότι η Αποκάλυψη είναι το συμπλήρωμα του Δανιήλ. Όσο πληρέστερα δεχόμαστε το φως που παρουσιάζεται από το Άγιο Πνεύμα μέσω των αφιερωμένων δούλων του Θεού, τόσο βαθύτερες και ασφαλέστερες, στερεές όπως ο αιώνιος θρόνος, θα εμφανίζονται οι αλήθειες της αρχαίας προφητείας· θα βεβαιωνόμαστε ότι άνθρωποι του Θεού ελάλησαν καθώς εφέροντο από το Άγιο Πνεύμα. Οι άνθρωποι πρέπει και οι ίδιοι να τελούν υπό την επιρροή του Αγίου Πνεύματος, προκειμένου να κατανοούν τις διακηρύξεις του Πνεύματος μέσω των προφητών. Τα μηνύματα αυτά δόθηκαν, όχι για εκείνους που εξέφεραν τις προφητείες, αλλά για εμάς που ζούμε ανάμεσα στις σκηνές της

εκπλήρωσής τους.»

«Δεν θα αισθανόμουν ότι θα μπορούσα να παρουσιάσω αυτά τα πράγματα, εάν ο Κύριος δεν μου είχε δώσει αυτό το έργο να κάνω. Υπάρχουν και άλλοι εκτός από εσάς, και περισσότεροι από ένας ή δύο, οι οποίοι, όπως κι εσείς, νομίζουν ότι έχουν νέο φως και είναι απολύτως έτοιμοι να το παρουσιάσουν στον λαό. Αλλά θα ήταν ευάρεστο στον Θεό να δεχθούν το φως που έχει ήδη δοθεί και να περπατήσουν μέσα σ' αυτό, και να στηρίζουν την πίστη τους επάνω στις Γραφές, οι οποίες υποστηρίζουν τις θέσεις που κρατεί ο λαός του Θεού επί πολλά έτη. Το αιώνιο ευαγγέλιο πρέπει να κηρυχθεί από ανθρώπινους παράγοντες. Οφείλουμε να διακηρύττουμε τα αγγέλματα των αγγέλων, οι οποίοι παριστάνονται να πετούν στο μέσον του ουρανού, με την τελευταία προειδοποίηση προς έναν πεσμένο κόσμο. Αν δεν καλούμαστε να προφητεύουμε, καλούμαστε να πιστεύουμε στις προφητείες και να συνεργαζόμαστε με τον Θεό στο να δίνουμε φως σε άλλους νούς. Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε.» Selected Messages, βιβλίο 2, 113, 114.